

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΩΣΤΑΣ ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ

Σύγκρουση έξαλλων ηγετών

Ο πρωτογονισμός και η κυδαιότης της προεκλογικής αναμετρήσεως καθιστά αναξιοπρεπή την όποια ενασχόληση με την πολιτική. Παρά ταύτα, πολιτική θα υπάρχει πάντα και οι εκλογές θα διεξαχθούν στις 25 Ιανουαρίου, με όρους που επέβαλαν οι ηγέτες των κομμάτων. Διότι αυτούς διαθέτουμε και με αυτούς θα πορευθούμε, έως ότου οι εκλογές και οι εσωκομματικές διαδικασίες απομακρύνουν κάποιους από την κορυφή.

Παρά τις προεκλογικές κραυγές, τα δημοσκοπικά ευρήματα, τα πάσης φύσεως διλήμματα, το αποτέλεσμα των εκλογών θα προσδιορισθεί και από το ποσοστό της αποχής. Στις εκλογές του 2009, το ΠΑΣΟΚ ανεδείχθη πρώτο κόμμα με διαφορά περίπου 10% έναντι της Νέας Δημοκρατίας και αύξηση των ψήφων μόνον κατά είκοσι χιλιάδες εν σχέσει με την προηγούμενη εκλογική αναμέτρηση του 2007. Εξ ου και η πώλωση σε μια

απέλπιδα προσπάθεια συσπειρώσεως.

Ο πρόεδρος της Ν.Δ. και πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς ορθώς είχε επισημάνει, μετά το αδιέξοδο της εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας, ότι η χώρα οδηγείται σε εκλογές «παρά τη θέληση του λαού». Μόνον που ο «λαός» κατά κανόνα θέλει την ψυχία του και όχι εκλογές. Αυτό τεκμαίρεται από την περιορισμένη προσέλευση των πολιτών στις κάλπες, σε όλη την δημοκρατική Ευρώπη, παρά τον έντονο ερεθισμό που προκαλούν τα ΜΜΕ. Στη σημερινή συγκυρία, η φυσιολογική τάση αποχής -σε όποιον βαθμό υφίσταται- θα επηρεασθεί και από τις καιρικές συνθήκες, με δεδομένο ότι το εκλογικό σώμα στην Ελλάδα είναι γηρασμένο. Αλλά η ουσία θα πρέπει να αναζητηθεί πέρα από προσεγγίσεις περί της όποιας εκλογικής συμπεριφοράς του πλήθους—αφού ως «πλήθος» άκριτο αντιμετω-

πίζονται κατά κανόνα οι πολίτες.

Η «νέα» πολιτική δύναμη που ανεδείχθη από την κρίση, ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι μια μειενσάρκωση του ΕΑΜ, δίχως τη ρυθμιστική παρουσία του ΚΚΕ—ευτυχώς. Είναι επί της ουσίας μια μικροαστική αντίδραση, συγκεκριμένου ιδεολογικού πλαισίου, με κάποιους απόηχους της Τρίτης Διεθνούς, και μια πίστη αβάσιμη περί του καθοριστικού «ρόλου των μαζών» στη διαμόρφωση των εξελίξεων. Είναι ενδιαφέρον ότι αυτά τα τόσο πεπαιλωμένα εκλαμβάνονται ως νεωτερισμός.

Από την άλλη πλευρά, οι πολιτικές δυνάμεις «ευρωπαϊκού προσανατολισμού», σε όλες τις κυβερνητικές εκφάνσεις τους, προσπάθησαν για μία πενταετία να αποφύγουν πάση θυσία την εφαρμογή του προγράμματος σε εκείνες τις κοινωνικές ομάδες με τις οποίες διαπλέκονται πολιτικά και οικονομικά και επιχειρούν συσπεί-

ρωση περιδεδών ψηφοφόρων, προβάλλοντας το φάσμα μιας βιβλικής καταστροφής.

Αυτές οι δύο τάσεις ολικής καταστροφής αναδεικνύουν ως μόνο σταθεροποιητικό παράγοντα την Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι η απώλεια κυριαρχίας δεν εξαντλείται στην οικονομία, αλλά διαμορφώνει και τις πολιτικές επιλογές των γηγενών.

Κανείς πολιτικός ηγέτης μας δεν έχει το διαμέτρημα να σώσει ή έστω να καταστρέψει την Ελλάδα. Οντα ανυπόστατα και ιδιοτελή θα μας ταλαιπωρούν, καθώς θα ακολουθούμε πορεία προσαρμογής στη διαμορφούμενη νέα τάξη πραγμάτων. Διότι επί της ουσίας δεν πρόκειται για «κρίση» αλλά για τη μετάβαση σε μια πραγματικότητα τελείως διαφορετική από αυτήν που υφίστατο έως τώρα και οι πολιτικοί συντελεστές του δράματος της σήμερον είναι απλώς παρωχημένοι και έξαλλοι.

ΑΥΓΗ

Δείγματα νέας πολιτικής ηθικής

Η μνημονιακή περίοδος αφήνει πίσω της συντρίμια όχι μόνο στην οικονομία και την κοινωνία, αλλά και στη δημοκρατική λειτουργία. Σε μια περίοδο που βαθαίνει η κρίση εκπροσώπησης και μειώνεται η αξιοπιστία των κομμάτων, η πολιτική ηθική δεν είναι ένα συντηρητικό-ηθικιστικό αίτημα. Αντιθέτως, αναδεικνύεται σε κίνητρο για την κοινωνική συμμετοχή και την ανανέωση των δημοκρατικών θεσμών, που συνιστούν προϋποθέσεις για την ανατροπή του μνημονιακού καθεστώτος.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το νέο κόμμα της Αριστεράς. Και δεσμεύεται σε συγκεκριμένες θέσεις για την επαναφορά της δημοκρατικής ηθικής στο επίκεντρο της νέας πολιτικής. Πρώτο δείγμα γραφής είναι ο Κώδικας Δεοντολογίας των υποψήφιων βουλευτών που ψηφίζεται σήμερα στο Διαρκές Συνέδριο. Οι υποψήφιοι συνομολογούν υποχρεώσεις τόσο συλλογικής λειτουργίας (αποδεχόμενοι τη δημοκρατική αρχή ότι η έδρα δεν συνιστά προσωπική ιδιοκτησία) όσο και ανιδιοτέλειας, ανταποκρινόμενοι μάλιστα στη χρηματοδότηση δράσεων κοινωνικής αλληλεγγύης. Η συμμετοχή στην πολιτική δεν πρέπει να αποτελεί ευκαιρία πλουτισμού, ιδιαίτερα μάλιστα σε συνθήκες βαθιάς κρίσης.

Το δεύτερο δείγμα γραφής του ΣΥΡΙΖΑ είναι η έμπρακτη δέσμευση ότι θα αναλάβει πρωτοβουλίες αποκατάστασης της πολιτικής έναντι του πολίτη. Η κοινωνική μέριμνα και η εργασία αποτελούν προτεραιότητες και όχι ο κυδαίος οικονομισμός του νεοφιλελευθερισμού. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεσμεύεται ότι

δεν θα συμβιβαστεί με τη διαφθορά και τη διαπλοκή, δεν θα κουκουλώσει σκάνδαλα και επίμεμπτες συμπεριφορές του μνημονιακού παρελθόντος. Κι όλα αυτά χωρίς διάθεση πολιτικού ρεβανσισμού αλλά με προσήλωση στην ανάγκη εκδημοκρατισμού των θεσμών.

Το τρίτο δείγμα γραφής αφορά την ενωτική αντίληψη του ΣΥΡΙΖΑ για τη συγκρότηση της συμμαχίας πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων με στόχο τη δημοκρατική αλλαγή. Μακριά από την παρωχημένη δικομματική πρακτική της αλαζονικής παντοδυναμίας, χωρίς υποσχέσεις για πελατειακές εξυπηρετήσεις. Πρόκειται για μια αντίληψη νέας διακυβέρνησης που θα εδράζεται στην ισχυρή λαϊκή εντολή, στην κοινοβουλευτική αυτοδυναμία και ταυτόχρονα στη διαρκή αναζήτηση ευρύτερων πολιτικών και κοινωνικών συμμαχιών με σεβασμό στο ψηφισμένο από τον λαό πρόγραμμα.

Η νέα πολιτική ηθική που προβάλλει ο ΣΥΡΙΖΑ επαναφέρει τις ανάγκες της κοινωνίας στο επίκεντρο της πολιτικής. Και συνιστά το ισχυρό ανάχωμα στην ακροδεξιά δημαγωγία η οποία καλπάζει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες εξαιτίας των κοινωνικών αδιεξόδων που δημιουργεί ο νεοφιλελευθερισμός. Το ηθικό κεκτημένο της Αριστεράς μετουσιώνεται σε πολιτικό πρόγραμμα με αξίες που εμπνέονται από τον σοσιαλισμό με ελευθερία και δημοκρατία.

Αυτές τις δεσμεύσεις που απαντούν στον πυρήνα της κρίσης που ζούμε, αναλαμβάνει ο ΣΥΡΙΖΑ με το Διαρκές Συνέδριό του.

ΤΟ ΒΗΜΑ ΜΑΛΟΥΧΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π.

Ο Τσίπρας και οι καλικάντζαροι

Φοβερό!!! Έχουμε εκλογές! Αραγε θα ρθει ο Τσίπρας; Θα σφάζει τα παιδιά μας, θα βιάσει τις γυναίκες μας, θα μας πάρει τα σπίτια – αν και για τα τελευταία μάλλον το σκέφτεται, γιατί θα πρέπει να πληρώνει κι ένα σκασμό ΕΝΦΙΑ... Εννοείται δε ότι θα βγάλει τη χώρα από το ευρώ, ότι θα γίνουν σεισμοί και καταποντισμοί και ότι θα μας φάνε ζωντανούς... Λοιπόν, το 2015, μια χρονιά που θα είναι και πολύ δύσκολη και πολύ κρίσιμη για την Ελλάδα. Το πρώτο που πρέπει να γίνει από αυτή τη στιγμή, είναι να σοβαρευτούν όσοι τρομοκρατούν τους πολίτες με τις γνωστές παλιές απειλές που τις βγάλανε ξαφνικά πάλι απ' το σε-τουόκι. Ας σταματήσουν πια. Αν θέλουν να βοηθήσουν αυτόν τον τόπο, ένα έχουν να πράξουν: να αφήσουν τους πολίτες να ψηφίσουν ήρεμοι, με καθαρή τη γνώση και τη συνείδηση, και, στη συνέχεια, να σεβαστούν πραγματικά το αποτέλεσμα, όποιο κι αν είναι αυτό. Ας νικήσει όποιος νικήσει στις κάλπες, αλλά όχι ο φόβος! Οι δε όποιοι πτηνμένοι να μην υπονομεύ-

σουν τη χώρα την επομένη το πρωί, αλλά να κάνουν την υπέρβαση να συνταχθούν με την μεγάλη προσπάθεια εθνικής διεκδίκησης που πρέπει να ξεκινήσει. Όχι να κάθονται μέσα και να πολεμάνε την Ελλάδα και αυτά που πρέπει να κάνει μπας και σταματήσει κάπως τη λαίλαπα, αλλά να τη στηρίξουν να παλέψει – κάτι που, δυστυχώς, δεν έκαναν οι ίδιοι, ενώ και το είχαν υποσχεθεί και όφειλαν έτσι κι αλλιώς να το κάνουν ως ελληνική κυβέρνηση.

Ελπίζει κανείς να τους φωτίσει τελικά ο θεός και να πράξουν το σωστό, αν και μοιάζει μάλλον θολό... Ως τότε, ας σταματήσουν τουλάχιστον τις τερατολογίες για το κακό που θα μας εύρει άμα φύγουν οι ίδιοι από την εξουσία για να ρθουν κάποιοι άλλοι – γιατί, δυστυχώς, περί αυτού και μόνον πρόκειται. Εκεί είναι η ουσία. Απολύτως. Κι όλα τα υπόλοιπα είναι εκ του περισσού.

Καλή χρονιά και, ας ελπίσουμε, χωρίς άλλους εξωγήινους και καλικάντζαρους!